

somheden paa, nemlig en Bevilling, som jeg gerne kunde ønske gennemført paa Finansloven; og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke vil være behjælpelig med at faa en Ordning paa dette Punkt. Som bekendt blev der i Fjor ved Velvilje fra alle Sider og ikke mindst fra det højtærede Ministeriums Side gennemført en Bevilling til Lettelse af Mergeltransporter. BANNERNE faa jo deres; det er i Statskassen, disse Penge gaa, det vide vi alle sammen, og denne Bevilling tror jeg vil udrette meget godt. Befolkningen ude paa de fattige Hedeegne er meget glad ved denne Mergeltransport. Men der kommer her et Forhold frem, som vil virke generende. Det er den Omstændighed, at ved visse Stationer er der ikke Aflæssespor for Mergelen, og skal Befolkningen selv anlægge saadanne Aflæssespor, bliver det en Bekostning af nogle Tusinde Kroner ved hver Station — ikke mange Tusinde Kroner, men dog nogle Tusinde Kroner. Og da Befolkningen derude er fattig og har ondt ved at skaffe Betalingen for Mergelen, og de skulle jo dog betale nogen Fragt for Mergelen, om end det ikke er nogen høj Fragt, er det en stor Ulempe for dem, at de ogsaa skulle skaffe disse Aflæssespor. Vi staa her over for et Forhold, som vi vistnok alle kunne enes om, baade Højre, Venstre og Socialdemokrater, Ministerium og Lands-ting, saa jeg vil haabe, at man i Vinter kunde enes om at komme denne Befolkning til Hjælp med nogle Aflæssespor for Mergel ved disse Stationer. Derved ville vi fra Statens Side gøre vort til, at den Bevilling, som vi gave i Fjor, vil komme til at virke anderledes godt, saa at Hederne kunne blive kultiverede hurtigere, end det nu sker. Mergelen er for de jydskes Heder af saa stor Betydning, at jeg tror, at ethvert Skridt, som vi foretage her for at skaffe Mergel ud paa Hederne, vil man ikke alene tage imod med Taknemmelighed, men det vil være medvirkende til, at Hederne opdyrkes langt hurtigere end ellers, saa at Landet bliver grønt i Stedet for sort.

Ja, det meste af det, jeg har talt om endnu, har jo angaaet Administrationsforhold, og her kommer jeg da ogsaa til at berøre et Forhold, som angaar den højtærede Kirkeminister. Vi vedtoge, som be- kjendt, i sidste Rigsdagssamling nogle Be- villinger paa Sorø Akademis Budget og Kommunitetet om Rentenedsættelse. Denne Rentenedsættelse har ikke fundet Sted, skønt Anledningen var given ved Finans-

loven. Der har vel intet været til Hinder for, at den højtærede Kultusminister kunde have givet denne Rentenedsættelse, men den har alligevel ikke fundet Sted. Sidste Foraar var der adskillige, som søgte Laan af disse Midler, og det blev stillet dem i Ud- sigt, at naar de fik disse Laan, vilde de faa en Rentenedsættelse af $\frac{1}{4}$ pCt. allerede i Juni Termin. Finansloven kom, Juni Termin kom, men der kom ingen Rente- nedsættelse. Laansøgerne blev utaalmodige og skreve til Ministeriet, men de have ikke opnaaet noget. Det sidste, Ministeriet har svaret — jeg har Brevene liggende, men for Resten baade kender og vedkender den højtærede Kultusminister sig dem selv- følgerlig — gaar ud paa, at Ministeriet ikke vil være med til at give denne Rentened- sættelse af $\frac{1}{4}$ pCt. Naar nu Anledningen var given ved Finansloven, forstaaer jeg ikke, hvorfor Ministeriet saa stærkt holder paa, at disse Laansøgere skulle betale denne $\frac{1}{4}$ pCt., saa meget mere som det sikkerlig i mange eller i de fleste Tilfælde vil føre til, at disse Midler blive opsagte, altsaa, at de vedkommende Kasser faa deres Penge tilbage fra Laansøgerne, thi Renten er i Virkeligheden ikke saa høj som 4 pCt. Det er saa meget mærkværdigere, som det gen- nem Bladene har forlydt, at Ministeriet tænker paa ved en Konvertering at gøre sit til, at Renten holdes nede her i Landet. Jeg antager, at dette Forlydende har noget paa sig, og at Ministeriet virkelig tænker paa at skaffe fremmede Penge her ind i Landet ved en Konvertering af Statsgælden, saaledes at disse fremmede Penge skulde forhjælpe Kredittforeningerne til at blive staaende paa $3\frac{1}{2}$ og 3 pCt. Rente og ikke nødes til at aabne ny 4 pCt.s-Serier. Naar altsaa Ministeriet paa den ene Side arbej- der paa at holde Renten nede, naar det gør sit til, at den ikke skal gaa op til 4 pCt., er det lidt mærkeligt, at det paa den anden Side holder fast paa, at Renten af Statens Midler ikke maa være mindre end 4 pCt.

Ogsaa de Bemærkninger, som jeg her har gjort, vidne om, at man, naar man ser paa Administrationen, ikke skal gøre sig alt for store Forventninger om, hvad der nu skal ske her i Landet, og jeg tror ogsaa, at disse Ting bidrage noget til, at Befolkningen ikke venter sig ret meget. Jeg skal imidlertid nu vende tilbage til Ministeriets Program. Den højtærede Land- brugsminister har i Landstinget forelagt adskillige Lovforslag, hvoriblandt Lovfor- slaget om Jordlodder til Landarbejdere. Det er forelagt i den Skikkelse, som Folke-